

Billiggørelse af disse Varer, som nu en Gang er nødvendige i Ernæringen, for hele Befolkningen eller kun for enkelte Klasser. Her har man — og naturligvis ikke med Urette — peget paa det finansielle Spørgsmaal. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) brugte saa stærke Ord som, at den højtærede Indenrigsminister havde sat Sugeværket i Gang overfor Statskassen. Det forekommer mig, at dette Angreb — saaledes betragter jeg det — paa den højtærede Indenrigsminister i nogen Grad er inkonsekvent, thi hvad var det for en Politik, ærede Medlemmer havde ønsket ført? Det var den, at Priserne skulde bringes op til den Højde, som nu en Gang Forholdene kunde betinge, uden Foretagelse af Reguleringer og Rationering, og jeg gad se det Sugeværk, som i saa Tilfælde vilde være blevet sat i Gang overfor Statskassen. Det vilde have været et Sugeværk af ganske anderledes store Dimensioner, det vilde have suget ganske anderledes store Summer ud af Statskassen, end det her sker. Men det gælder jo om at enes, og det er derfor ikke værd at rippe for stærkt op i de Stridigheder, som ligger os imellem. Det ærede Medlem har jo tilsagt sit Partis Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget, og ud derfra skal jeg nøjes med at have gjort denne lille Bemærkning uden at indlade mig i yderligere Polemik med det ærede Medlem om de Principper, som ligger til Grund for Lovforslaget, og de Principper, som det ærede Medlem og hans Parti har staaet som Talsmænd for i den Tid, som er gaaet under Krigssituationen.

Theilmann: Det Lovforslag, vi i Dag har til Behandling, synes jeg maa betegnes som i høj Grad tiltrængt, nødvendigt og betimeligt. Det tilsigter at sikre Befolkningen en Del af de Fedtstoffer, som vi raader over i Form af Smør og Flæsk. Befolkningen kan ikke købe Fedtstoffer under de Former, den tidligere har gjort det. Den bliver tvunget til at købe et Produkt, som den tidligere kun har købt i mindre Omfang. Spørgsmaalet bliver da, om de Kvanta, som er sikrede Befolkningen, er af en saadan Størrelse, at man kan sige, at de er tilfredsstillende. Dette kan man vel neppe sige for Smørrets Vedkommende, men man staar jo overfor den Nødvendighed at maatte nøjes med det, vi en Gang har, og da vi med den Rationering, som her finder Sted af 250 g ugentlig pr. Individ, er paa Grænsen af den Produktion, der kan ventes, mener

jeg, at det vilde være i alt Fald meget farligt at sætte Rationeringen op. Et andet Spørgsmaal er, om den Pris, som igennem dette Lovforslag er tilsikret Producenterne, er tilstrækkelig. Da den højtærede Indenrigsminister har forhandlet med de Organisationer, som repræsenterer Producenterne, vil jeg i alt Fald for min Gruppes Vedkommende afholde mig fra en Kritik af den Side af Sagen. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) gjorde sig maaske skyldig i noget af en Misforstaaelse, eller ogsaa har jeg misforstaaet Lovforslaget og Indenrigsministerens Udtalelser i Folketinget. Jeg har forstaaet det saaledes, at Opmuntringen for Producenterne var, at hvis Produktionen naaede saa højt, at der blev et yderligere Overskud til Fordeling, vilde Producenterne faa deres Andel i dette og derved faa en højere Pris end de 2 Kr. 30 Øre, altsaa at man ikke absolut blev staaende derved. Endelig er der Spørgsmaalet om Sikringen af Varen for Forbrugerne. Her synes jeg, at man i høj Grad maa tage i Betragtning, at de Folk, som tidligere har købt deres Fedtstoffer under en billigere Form, nu ligesom tvinges til at købe et bestemt dyrere Fedtstof, som de derfor skal have til en rimelig og overkommelig Pris. Jeg kan nok se, at mange vilde kunne betale en højere Pris end den, her er Tale om, saa om netop den Udjævning, Lovforslaget indeholder, er ideel, skal jeg lade være usagt, men jeg vil dog sige, at det for mange vil være ret svært at betale den Pris. En Udledning kunde maaske have fundet Sted paa en heldigere Maade.

Endelig er der den rent finansielle Side af Sagen. For at være ganske klar over, hvordan Statens Tilskud vil blive, eller for at kunne skønne rigtigt over, hvordan Produktionen kommer til at ligge, maatte man jo i Forvejen vide, hvor meget vi fik til Eksport, og saa maatte man jo vide, hvor meget man fik for de Varer, man eksporterer. Det er i alt Fald Tal, vi ikke kan regne med.

Der er fremkommet en Række Betragtninger fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) og det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), som hver for sig egentlig opruller et Billede af, hvorledes de ser paa Situationen. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds mente, at naar man naaede hen i Februar—Marts og April Maaned, vilde man kunne tænke sig, at Produktionen gik saa langt ned, at det vilde være vanskeligt endogsaa blot at